

La Selva

MEDI AMBIENT

Apareixen centenars de peixos morts a la desembocadura de la Tordera

Els tècnics de l'ACA descarten un abocament i apunten a la manca d'oxigen de l'aigua

Jofre Sáez, Blanes. Centenars de llisseries van aparèixer ahir mortes al delta de la Tordera. Un peix que habita en mar salada. La primera sospita que van investigar els tècnics de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va ser l'abocament il·legal. Però van comprovar la canonada que Fibracolor té al delta i després d'analitzar l'aigua van descartar aquesta possibilitat. L'explicació està, doncs, en la manca de precipitacions que estem patint aquesta tardor i principi d'hivern. Els tècnics de l'ACA que ahir investigaven la causa de la mort dels peixos, van indicar que aquests havien mort per «anòxia». És a dir, ofegats per la manca d'oxigen.

En aquest sentit, van explicar que els càmpings quan arriba la temporada d'estiu cobreixen de sorra el tram final del delta que va des dels transformadors de la dessalinitzadora fins als càmpings. D'aquesta manera, aprofiten l'escassetat de pluges per poder guanyar un troç més de platja per als turistes. Aquesta intervenció deixa l'aigua del delta de la Tordera estancada durant l'època de més calor i menys precipitacions, i dia a dia, l'aigua de l'aquífer va perdent oxigen. A la tardor, amb les pluges, el cabal d'aigua torna a pujar, i l'aigua dolça del riu connecta amb la del mar. Però aquest any el delta encara no ha connectat amb la mar ja que no hi ha aigua. I, per tant, van concloure que els peixos trobats ahir són aquells que abans de l'estiu van endinsar-se al Tordera i després van quedar atrapats. Així, amb el pas dels mesos, el cabal del riu ha anat disminuint i han anat

SENSE OXIGEN. L'ACA apunta la causa de la mort a la manca d'oxigen. CARLES COLOMER

CENTENAS. Llisseres com aquestes suraven ahir mortes al delta. CARLES COLOMER

perdent oxigen fins que han mort per asfíxia.

Sobreexplotació

Els tècnics de l'ACA també van apuntar que la manca d'aigua en l'aquífer es deu, bàsicament, a l'escassetat de precipitacions. Però a la meteorologia cal afegir-hi l'explotació que es

fa de la Tordera. D'una banda estan els pous de les Aigües de Blanes. I de l'altra l'Estació de Tractament d'Aigua Potable (ETAP) que dona servei a Llorret i Tossa, i la planta de Sorea que abasteix des d'Arenys fins a Palafròlles. La suma de les tres explotacions a la manca de precipitacions ha portat a l'aquífer

Carpes i barbs suren morts a l'estiu al riu Onyar

Un cas similar va succeir l'estiu passat al riu Onyar al seu pas per Girona. Centenars de carpes i barbs van aparèixer morts. Aleshores, l'Agència Catalana de l'Aigua va comunicar que a les anàlisis realitzades a l'aigua no s'havia detectat cap excés de metalls, dissolvents industrials, benzines o altres substàncies.

L'ACA va remarcar aleshores que durant tot l'estiu es poden produir diversos episodis de mortalitat de peixos per la situació «d'estrès hídric que viu el país per culpa de la sequera». D'aquesta manera van concloure que la causa de la mort dels peixos va ser l'anòxia.

Tal i com va informar el Diari de Girona, el poc cabal del riu i la intensa calor van provocar una gran aparició d'algues. A la nit, aquestes plantes fan la fotosíntesi i acaparen tot l'oxigen, de manera que en deixen poc per als peixos. Així, els més dèbils van acabar morint, i les carpes que van intentar anar riu amunt, tot i estar mig atordits, van ser caçades per les gavines. Un cas similar al viscut ahir a Tordera.

del delta de la Tordera a una situació crítica. De fet a la desembocadura del riu tan sols hi ha uns centímetres d'aigua enfangada.

Ahir a la tarda, un altre equip de tècnics de l'Agència Catalana de l'Aigua es van encarregar de netejar el delta i retirar les llisseries mortes.

BLANES

Els constructors afirmen que no poden competir en costos amb els portuguesos

DdeG, Blanes. Èxit de participació, més de 50 empresaris del sector, en la Jornada de la Llei de la Subcontractació en la construcció i del Nou Estatut de l'autònom que Mútua Fremap, l'Assessoria Torrecillas-Alcántara i la revista Cel Obert, van celebrar la setmana passada a Blanes.

El ponent, Antonio Benavides, inspector de Treball de Barcelona, va explicar les novetats que aporten ambdues lleis. A preguntes del públic l'Inspector va explicar que les empreses portugueses que treballen a Catalunya en el món de la construcció paguen un 60% menys de Seguretat Social que les empreses catalanes.

Aquest és el motiu pel qual no es pot competir en costos amb elles, i, per tant, cada vegada hi ha més empreses portugueses treballant en el nostre territori.

Tant Valentí Tàpia, director Provincial de Fremap, com Maribel Alcántara, Graduat Social, en nom de l'organització, van coincidir en valorar molt positivament la Jornada i asseguraren que repetiran l'experiència amb altres temes, a causa del gran potencial econòmic de Blanes i seva comarca.

Fe d'errades

La companyia Apsis Hotels no ha adquirit Mas Solà, com per error s'informava ahir, sinó que s'adhereix a la gestió de l'hotel.

OPINIÓ | EDUCACIÓ | FRANCESC Fàbrega

I qui avalua els pares (i mares)?

Evui és l'últim dia de classe de l'any 2007 als centres escolars i, si no els les han lliurat ja al llarg d'aquesta setmana, els alumnes portaran a casa les notes del primer trimestre del curs. Tot i que no es tracta d'una avaluació tan transcendental com la de juny, el tràngol de les notes sempre ha estat esperat, com a mínim, amb cert neguit per part dels mateixos alumnes, i amb interès o preocupació per part dels pares i mares.

Com en el tradicional joc de l'oca, però, l'actual sistema educatiu va de polèmica en polèmica, i ara toca el debat sobre el nou procediment d'avaluació

a primària. Ens referim, com sabran tots els que tenen fills en aquesta etapa, a les ambigües fórmules «progressa adequadament», «assoleix els objectius proposats» o «el seu nivell és l'apropiat». Això, és clar, en el cas d'alumnes «normals». També n'hi haurà que «no progressen», «no assoleixen» o «el seu nivell és deficient».

EL DEBAT, no obstant, no va per aquí. Qualsevol adult recordarà la qualificació tradicional numèrica per la qual va haver de travessar en els seus anys d'escolarització: des del temible 0 fins al per a molts inassequible 10, passant per tota la gamma entre el suspens i l'aprovat. Hi havia certs sectors que qüestionaven aquest sistema, per

massa mecànic o perquè no sempre reflectia la complexitat de la progressió de l'alumne.

Fa uns anys, el sistema numèric es va substituir per l'actual, que, d'una banda, exigeix un major esforç per part dels professors i tutors, i, si es realitza «adequadament», ha de proporcionar un coneixement suficient dels hàbits que va adquirint l'alumne; però, per altra, suscita els pares (i mares) altres interrogants, com: fins on progressa el meu fill?, en quin sentit necessita millorar, i com puc ajudar-lo?, és preferible encoratjar-lo a superar-se, o limitar-nos a felicitar-lo si la progressió és l'adequada a la seva edat?

L'anunci de la Generalitat de Catalunya fet públic aquesta

setmana sobre el retorn al sistema tradicional de qualificacions ha estat rebut amb bons ulls per molts pares i mares, i amb més fredor per altres i pels mateixos professors.

Si del que es tracta, en darrera instància, és d'avaluar el rendiment escolar sense ferir

⇒ «*Molts no sabrien omplir el perfil psicològic i cognitiu del fill*»

⇒ «*Els fruits dels alumnes depenen més de l'exigència dels pares*»

sensibilitats, s'hauria de començar per (re)educar els pares. Perquè és cert que, més enllà de la filosofia de la superació constant, els fruits dels alumnes depenen més de l'exigència dels mateixos pares que no pas de la manera de qualificar. Segurament n'hi hauria molts que no serien capaços d'omplir els apartats corresponents al perfil psicològic i cognitiu dels seus fills tal com fan, no sense certa dificultat afegida, els tutors, que en tenen desenes al seu càrrec.

No hem de perdre mai de vista que l'etapa primordial de l'educació es limita als primers anys de vida, i és aquí on només una supervisió més o menys acurada per part dels progenitors pot, si no obrar miracles, almenys corregir certs defectes. Sempre que els pares en siguin conscients i hi sàpiguen intervenir (a temps).